

dosti. Vsi deželni zbori, tedaj tudi štajerski, so sklicani na 6. aprila.

Ogrsko novo ministerstvo je vse nekako pod strahovanjem ministra Tisza-ja. Deakovec mu pa že ne zaupajo. Sennyey in Lonyay mu naravnost nasprotujeta. Za nas pa utegne to dobro biti. Brž ko ne bo potem takem naš minister grof Andrassy polagoma propadel — zaveznik ustavakov in nasprotnik porazuma s Čehi in s Slovani sploh!

Vnanje države. Nemško se začeneje Francozev bati. Kajti komaj se je le slaba govorica, raznesla, da namerjavajo ti 10.000 vojaških konjev od Nemcev kupiti, je Bismark prodavanje konjev na Francozsko takoj in strogo prepovedal. Razun tega pa prihaja preganjanje Katoličanov na Pruskem čem dalje tem hujše. Ravno zdaj delajo postavo, po kateri bodo vzeli plačo vsem škofom, korarjem, župnikom in kaplanom. Prihodnjič o tem trinoštvu več!

Francozi imajo zdaj republiko. Ali nikder ne morejo za njo dobiti vseh ministrov. Med tem pa privrženci cesarske rodbine po vsej deželi hudo rogovilijo, zlasti med vojaki, da bi se spuntali in mladega Napoleona IV. za cesarja oklicali.

Na Španskem so Karlisti zopet vojsko Alfonza natepli in njej 300 vojakov ubili in sicer blizo velikega: mesta Barcelona.

Za poduk in kratek čas.

Luč krščanstva pri panonskih Slovencih.

(Spisal Jak. Gomilšak.)

Lepa šega zlahtnih rodovin je, spomin na pokojne praočete s tem častiti, da hranijo njih svetinje, zaklade in listine, ter se ponašajo z njih slavo in hrabrimi deli. Kakor zvezde sijejo glasovitih prednikov imena na sinove in unuke, mikajé njih k občudovanju in posnemovanju.

Plemenitega rodu smo tudi mi Slovenci, dasi sami sebe premalo cenimo, in se tujega preradi poprijemamo. Sramota bi bila za nas, ne poznati preteklosti, zgodovine svojega naroda, ne marati za obilne zasluge in nam zapuščene zaklade naših prednikov. — Kdor izmed nas ne ljubi zvesto lepe svoje domovine! Glejte, sporočena nam je po blagih praočeti, kateri so, prepotovalši široki svet, se v njo naselili, in izmed katerih je v strašnih vojskah za njo brez števila dalo življenje, da so nam jo oteli iz rok obilnih krvoločnih sovražnikov. Pomislimo pa še, koliko žulov in potú njih je stala, da so njo iz goščav, in pustin in močvirjev preobrazili v divno rodovitno zemljo, ktere kinč so nebrojne cerkve, gradovi, mesta in vesi!

Gotovo so vam to neprecenljivi zakladi, prelepi spomeniki na naše prednike. A ni ga človeka, ki bi zadostovala mu še tako krasna in srečna domovina na zemlji. Kajti popotnik je vsak, in bije vsakemu ura, v kateri ima svetu dati slovo.

Zatoraj so nam priskrbeli naši praočete tudi drug, neizmerno dražji zaklad, ključ do druge večne domovine, to je: luč presvete krščanske vere! —

Slovenci bili so nekdanj, kakor razun Židov vsi narodi sveta, pogani ali ajdje. Zgubivši razodetje pravega edinega Boga, molili so izmišljene bogove in boginje, ter jim prinašali bogate darove.

Toda brž ko njim v temo grdih zmot in krivih potov prisveti zvezda nauka Jezusovega, priprijeti so se radostno nja blagonosnih resnic; le v nekaterih krajih, kakor na Koroškem, ustavljali so se njim več let, vzlasti plemenitaši. —

Stari slavni Oglej na jugu, in Juvavija ali Solnograd na severu zapisana sta z zlatimi črkami v zgodovino Slovencev, iz obeh mest je prišlo mnogo oznanovalecev krščanstva v njihove naselbine. Zato je bilo odločeno od leta 810. sem, predno še je bila ustanovljena ktera bodi sedanjih slovenskih škofij, da imajo spadati vsi Slovenci bivajoči na severni strani Drave pod solnograško, na južni strani Drave bivajoči pak pod oglejsko duhovno oblast. (Dalje prih.)

Šegav kmetič pobije prevzetnega mestjana.

V nekem mestu so stavili norišnico (Narrenhaus). Nek kmetič postoji pred hišo pa ne vé, čemu da bo. Praša mimogredočega mestjana: gospod, čemu pa bo ta nova hiša? Mestjan odgovori: to je novi „Narrenhaus“ kamor bomo obnorele „paure“ zapirali. Kmet pa reče: aha! sem si precej mislil, da bo tako, za vas mestjane bi ovi „Narrenhaus“ vendar le bil premajhen.

Razne stvari.

(V Skalah leta 1821. rojeni dr. Jož. Krajnc) je 22. febr. v Pragi umrl. Rajniki je bil glasovit profesor prava na praškem vseučilišču. Dasi je svoje dni v Gradcu učil slovenščino, se vendar za svoj narod nikdar menil ni. Šel je med Nemce in zapustil ponemčeno rodbino, kakor žali Bog še mnogo Slovencev ravna!

(Pri št. Ilu na Goriškem) so tatovi pri posestnici Lizi Pitner udrli in blaga, posebno oblačil, odnesli za 90 gld. vrednosti.

(Pijonirski 5. bataljon) se seli iz Kremsa na Spod. Avstrijskem v Ptuj. Ena kompanija je že došla. —

(Tujemo železu) hoče graška trgovska zbornica pot v Avstrijo zavirati. Sklenola je pri ministerstvu nasvetovati 15 kr. colnine na cent neizdelanega železa. To se reče naši domači železnikarji nečejo cene železa znižati. Da bi pa vendar kaj prodali zamogli, čejo tujemu angležkemu in nemškemu železu, ki ni tako drago, pot po sili k nam zapreti.

(Slatinskih toplic ubogim) je v Trstu zaumrl milijonar, baron Reyer, ki je sploh krščansko blag testament naredil, tudi sporočil 500 gld. Bog mu plati!